BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 26 FEBRUARI 1981 [1]

Arbed SA en anderen
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Quotaregeling staalproduktie, Arbed"

Zaak 20/81 R

In zaak 20/81 R,

1. ARBED SA, gevestigd te Luxemburg,

2. STAHLWERKE RÖCHLING-BURBACH GMBH, gevestigd te Völklingen,

3. NEUNKIRCHER EISENWERK AKTIENGESELLSCHAFT, VORMALS GEBRÜDER STUMM, gevestigd te Neunkirchen,

vertegenwoordigd door A. Deringer en J. Sedemund, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Faber, Arbed SA, Avenue de la Liberté, Luxemburg,

verzoeksters,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door H. Matthies, juridisch adviseur, bijgestaan door E. Grabitz, hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Berlijn, domicilie gekozen hebbende bij A. Montalto, lid van de juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg, Luxemburg,

verweerster,

neemt

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

1 — Procestaal: Duits.

BESCHIKKING

De feiten

I — Antecedenten van het geding

1. Bij algemene beschikking nr. 2794/80/EGKS van 31 oktober 1980 (PB L 291/1), heeft de Commissie voor de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie een quotastelsel voor de produktie van staal ingevoerd.

2. Volgens artikel 2 van die beschikking stelt de Commissie voor ruw staal alsmede voor de vier in genoemd artikel 2 omschreven en in bijlage I nader omschreven categorieën walserijprodukten, per kwartaal produktiequota vast.

3. Volgens artikel 3 van die algemene beschikking stelt de Commissie „voor elke onderneming" de produktiequota per kwartaal vast op basis van de referentieproduktiecijfers van die ondernemingen, bedoeld in artikel 4 en door toepassing, op die referentieproduktiecijfers, van verminderingspercentages als bedoeld in artikel 5. Evenwel is in artikel 1, lid 3, van de beschikking bepaald dat voor haar toepassing, dat wil zeggen zowel voor de berekening van de referentieproduktiecijfers als voor de vaststelling van de eruit resulterende produktiequota, een concentratie van ondernemingen als bedoeld in artikel 66 van het EGKS-Verdrag, als een enkele onderneming wordt beschouwd, zelfs wanneer deze ondernemingen in verschillende Lid-Staten zijn gevestigd.

4. In de leden 1 en 2 van artikel 4 der beschikking worden algemene regels gegeven voor het vaststellen van de referentieproduktiecijfers per kwartaal, en wel zulks voor walserijprodukten èn ruw staal. Deze bepaling luidt als volgt:

„1. Voor elke maand van het betrokken kwartaal wordt dezelfde maand in de periode van juli 1977 tot en met juni 1980 in aanmerking genomen gedurende welke het totaal van de produktie van de vier categorieën walserijprodukten het hoogst is geweest. De drie aldus gekozen, niet noodzakelijkerwijs op elkaar volgende maanden vormen de referentieperiode.

2. De referentieproduktiecijfers voor ruwstaal en voor elk der vier categorieën walserijprodukten zijn gelijk aan de respectieve produktiecijfers tijdens de referentieperiode."

5. In de leden 3, 4 en 5 van het artikel worden bijzondere gevallen omschreven, waarin de referentieproduktiecijfers — en derhalve ook de quota — worden verhoogd. Volgens artikel 4, lid 3, moet de Commissie, met eerbiediging van de gegeven criteria, de referentieproduktiecijfers verhogen van ondernemingen waarin de gemiddelde bezettingsgraad van de produktiemogelijkheden zich 10 procentpunten of meer bevond beneden de gemiddelde bezettingsgraad van dezelfde installaties van de andere ondernemingen van de Gemeenschap gedurende de jaren 1977, 1978 en 1979.

In artikel 4, lid 5, is bepaald dat de Commissie, om rekening te houden met de herstructurering, de referentieproduktiecijfers zal aanpassen:

„— indien de totale produktie van de vier categorieën produkten van een onderneming gedurende een referentieperiode zich beneden de produktie van hetzelfde kwartaal van 1974 bevindt, en

— indien deze onderneming over het boekjaar dat in 1979 eindigt winst heeft behaald die in haar jaarstukken is opgenomen of waarvan kennis werd gegeven aan de officiële nationale instelling waarbij de jaarrekening van vennootschappen moet worden gedeponeerd.

In dat geval zal de Commissie de referentieproduktiecijfers zodanig verhogen dat het totaal wordt bereikt dat overeenkomt met de produktie van het overeenkomstige kwartaal van 1974."

Verzoekster Röchling beroept zich op lid 3, verzoeksters Arbed en Neunkircher Eisenwerk op lid 5.

6. Het verminderingspercentage ten opzichte van de referentieproduktiecijfers voor de categorieën van gewalste produkten wordt, volgens artikel 5, lid 1, van de algemene beschikking nr. 2794/80, zoals gewijzigd bij artikel 1 van beschikking nr. 3381/80/EGKS van de Commissie van 23 december 1980 (PB L 355 van 1980, blz. 37), als volgt vastgesteld:

Walserijprodukten		
Categorie I	Warmgewalst breedband en bandstaal gewalst op gespecialiseerde walsgroepen	27,73 %
Categorie II	Quarto-plaat en stalen trippen	22,76 %
Categorie III	Zware profielen (damwandplanken, breedflensbalken, overige balken en profielen, spoorwegmaterieel)	19,59 %
Categorie IV	Lichte profielen (walsdraad in bossen, betonstaal en overig staafstaal)	27,64 %
Ruwstaal		26,18 %

7. Volgens artikel 14 van de beschikking kan een onderneming, indien de bij beschikking nr. 2794/80 en de uitvoeringsmaatregelen ervan opgelegde produktie- of leveringsbeperkingen voor haar uitzonderlijke moeilijkheden doen rijzen, zich tot de Commissie wenden, die het geval zo spoedig mogelijk in het licht van de doelstellingen van de beschikking onderzoekt en in voorkomend geval overgaat tot aanpassing van de bepalingen van de beschikking. Tenslotte worden er volgens artikel 9 boeten opgelegd aan ondernemingen die hun produktiequota overschrijden.

8. Bij individuele beschikking van 19 december 1980, bevestigd bij telex van 30 december 1980, heeft de Commissie de produktiequota voor het gehele Arbed-concern voor het tijdvak 1 januari 1981 — 31 maart 1981 als volgt vastgesteld:

	Referentie				Beperking	Quota eerste kwartaal 1981
	Januari 1980	Februari 1980	Maart 1980	Totaal		
	t	t	t	t	%	t
Walserijprodukten						
Categorie I	328 715	312 946	333 405	975 066	27,73	704 680
Categorie II	2 917	6 473	2 647	12 037	22,76	9 297
Categorie III	146 944	135 038	157 241	439 223	19,59	353 179
Categorie IV	312 100	332 737	328 373	973 210	27,64	704 215
Totaal I-IV	790 676	787 194	821 666	2 399 536		1 771 371
Ruwstaal	1 040 659	966 951	1 076 484	3 084 094	26,18	2 276 678

II — De schriftelijke behandeling

1. Bij op 4 februari 1981 ter griffie van het Hof ingekomen rekest hebben *verzoeksters* beroep ingesteld, strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van de beschikking van 19 december 1980, althans van die van 30 december 1980, houdende vaststelling van de produktiequota die hun voor het eerste kwartaal van 1981 zijn toegekend. Zij achten die beschikkingen in strijd met verschillende bepalingen van het EGKS-Verdrag, met artikel 4, leden 3 en 5, en artikel 14 van beschikking nr. 2794/80/EGKS, alsmede met het non-discriminatiebeginsel, namelijk voor zover:

a) ter berekening van de referentieproduktiecijfers en de produktiequota zou zijn uitgegaan van een onjuist, met de artikelen 4, letter b, 58, lid 2, en 80 van het EGKS-Verdrag onverenigbaar ondernemingsbegrip;

b) het verzoeksters Arbed en Neunkircher Eisenwerk door dit onjuiste ondernemingsbegrip onmogelijk zou zijn gemaakt aanspraak te maken op aanpassingen der quota als bedoeld in artikel 4, lid 5, welke aanpassingen zij zouden mogen verlangen, indien hun referentieproduktiecijfers en quota individueel waren vastgesteld;

c) verzoekster Röchling-Burbach zich als gevolg van dezelfde omstandigheid verstoken zou zien van de mogelijkheid een verhoging van de quota te verlangen als bedoeld in artikel 4, lid 3, op welke verhogingen ook zij, individueel, zowel voor walserijprodukten als voor ruwstaal aanspraak zou kunnen maken;

d) de Commissie, toen zij de bestreden beschikking deed uitgaan, geen rekening zou hebben gehouden met de moeilijkheden, uit toepassing van de aangehaalde bepalingen van de algemene beschikking op verzoeksters voortvloeiende, ofschoon artikel 14 van de beschikking haar daartoe zou verplichten.

2. Een juiste berekening zou hebben medegebracht dat de referentieproduktiecijfers, en dientengevolge de produk-

tiequota, voor het eerste kwartaal 1981 met de volgende bedragen zouden zijn verhoogd:

ad a) bij toepassing van artikel 4, lid 1, zouden de produktiequota van de tot het concern behorende ondernemingen, bij elkander opgeteld, de aan het concern als geheel toegekende quota met 54 252 ton te boven zijn gegaan;

ad b) bij toepassing van artikel 4, lid 5, zouden de quota van verzoekster Arbed met 210 972 ton en die van verzoekster Neunkircher Eisenwerk met 34 470 ton moeten worden verhoogd;

ad c) bij toepassing van artikel 4, lid 5, zouden de quota van verzoekster Röchling-Burbach met 163 583 ton ruwstaal en 131 684 ton walserijprodukten moeten worden verhoogd.

3. Op 4 februari 1981 hebben verzoeksters overeenkomstig artikel 39 van het EGKS-Verdrag en artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, in kort geding om voorlopige maatregelen gevraagd. Hun vordering strekt ertoe dat aan verweerster de verplichting worde opgelegd de referentieproduktiecijfers, en derhalve de produktiequota van verzoeksters over het eerste kwartaal 1981, globaal te verhogen met twee derden van de in het beroepschrift vermelde hoeveelheden.

4. In de opmerkingen, door de *Commissie* naar aanleiding van het verzoek om spoedeisende maatregelen gemaakt, concludeert zij dat het den Hove behage

— het verzoek om een beschikking in kort geding af te wijzen.

III — Middelen en argumenten van partijen

A — Opmerkingen van verzoeksters

Volgens verzoeksters valt er aan een arrest in de hoofdzaak niet te denken vóór het einde van het eerste kwartaal 1981 en, in geval van twijfel, zelfs niet voor het einde van het tweede kwartaal 1981, waarvoor de referentieproduktiecijfers en de produktiequota opnieuw moeten worden medegedeeld respectievelijk vastgesteld. In die situatie moeten zij zich houden aan de vastgestelde en huns inziens irreguliere quota dan wel ze overschrijden — met als gevolg dat de Commissie hun overeenkomstig artikel 9 van de algemene beschikking, zware boeten zal opleggen.

Houden verzoeksters zich aan de vastgestelde produktiequota, dan leidt dat tot een vermindering der produktie met ongeveer 20 % ten opzichte van de produktie waarop zij recht zouden hebben gehad onder vigeur van een qoutaregeling overeenkomstig het Verdrag, met de ernstige financieeleconomische en sociale gevolgen daaraan verbonden. Economisch zou zulk een achteruitgang tot een nieuwe, aanmerkelijke daling van de bedrijfsresultaten leiden, immers de in deze bedrijfstak bijzonder hoge kosten zouden moeten worden opgebracht door een nog geringere produktie. Wat betreft de sociale gevolgen: Stahlwerke Röchling-Burbach en Neunkircher Eisenwerk AG zouden van de reeds op zeer grote schaal toegepaste werktijdverkorting moeten overstappen op massale ontslagverlening. Ook de daaruit voortvloeiende sociale moeilijkheden zouden niet langer kunnen worden bestreden met sociale maatregelen als in het kader van herstructureringsprogramma's worden genomen, want de daartoe nodige financiële middelen zouden ontbreken.

Zouden verzoeksters, ter vermijding van die ernstige consequenties, liever de produktiequota in beperkte mate overschrijden, dan zouden de financiële lasten van de alsdan te verwachten boeten niet min-

der ernstig zijn. Ook al mocht het Hof zich geheel of ten dele in voor verzoeksters gunstige zin uitspreken, dan nog zou de tegenwoordige improductiviteit niet kunnen worden goedgemaakt. Hetgeen in de loop van het eerste kwartaal 1981 niet zou zijn geproduceerd, zou voor verzoeksters een definitieve verliespost betekenen.

Anderzijds zou het belang van de Gemeenschap bij strikte eerbiediging van de produktiequota niet zo groot zijn, dat er in het eerste kwartaal van 1981 niet tot een beperkte verhoging zou kunnen worden overgegaan. Volgens artikel 14 van de algemene beschikking kan de Commissie in voorkomend geval de bepalingen der beschikking aanpassen, wanneer de te harer uitvoering genomen maatregelen voor een onderneming uitzonderlijke moeilijkheden doen rijzen. Artikel 14 werd in dit verband door beide partijen meermalen ter sprake gebracht, zonder dat de Commissie evenwel tot nu toe tot toepassing kon besluiten. Hierin zou niet alleen een beoordelingsfout zijn gelegen in die zin dat de Commissie, ofschoon daartoe gehouden, geen gebruik gemaakt heeft van de haar volgens genoemd artikel 14 toekomende beoordelingsbevoegdheid, doch ook een verzuim dat, wil verzoeksters onherstelbare schade worden bespaard, om een voorlopige maatregel zou vragen. Door zulk een voorlopige maatregel zou men de criteria van artikel 14 in ieder geval recht kunnen doen wedervaren in een mate welke verzoeksters in staat stelt de meest ernstige tijdelijke moeilijkheden te boven te komen.

B — Opmerkingen van verweerster

De Commissie verklaart zich bewust te zijn van de moeilijkheden waarin tal van staalbedrijven zich bevinden en er begrip voor te hebben dat zij alle hun te dienste staande middelen te baat nemen om gedaan te krijgen dat de quota op een hoger niveau komen te liggen. Een en ander geeft haar aanleiding het quotastelsel uiterst zorgvuldig toe te passen en voortdurend voeling met belanghebbenden te houden. De eind 1980 ingediende verzoeken om verhoging der produktiequota moesten echter na onderzoek als ongegrond worden verworpen. Verzoeksters zijn trouwens niet in beroep gekomen tegen de concernsgewijze vaststelling van quota voor het vierde kwartaal van 1980 en de Commissie spreekt er haar verwondering over uit, dat zij voor het eerste kwartaal van 1981 een methode betwisten welke zij voor het laatste kwartaal van 1980 hebben aanvaard.

Om in een verzoek in référé te kunnen worden ontvangen, moeten verzoeksters aantonen dat de verlangde maatregelen:

a) niet op de ten principale te nemen beslissing prejudiciëren;

b) prima vistu feitelijk en rechtens gerechtvaardigd zijn;

c) urgent zijn i.e. noodzakelijk om onherstelbare schade te voorkomen.

Ad a) De verlangde maatregelen zouden op de beslissing ten principale prejudiciëren

Uit het in référé gedaan verzoek zou blijken dat de gevraagde maatregelen op de beslissing ten principale prejudiciëren: langs de weg van een spoedprocedure willen zij zich hun beroep voor tweederden zien toegewezen. Zulk een voorlopige maatregel zou in wezen een definitieve maatregel zijn: kan een niet-gerealiseerde produktie niet worden ingehaald, dan kan er a fortiori van het ongedaan maken van een wel gerealiseerde produktie niet worden gesproken. Anderzijds zou niet vallen te denken aan het afhankelijk stellen van de maatregel van de storting van een waarborgsom,

immers volgens verzoeksters zou de financiële last net zo groot zijn.

Ad b) De verlangde maatregelen zouden prima vistu feitelijk en rechtens niet gerechtvaardigd zijn

In artikel 1, lid 3, van de beschikking wordt geen omschrijving van het ondernemingsbegrip gegeven en alleen gezegd voor wie het stelsel geldt. Niet door het begrip „concentratie van ondernemingen" te hanteren, maar juist door vergelijkbare eenheden op grond van verschillen, met hun juridische status verband houdende, verschillend te behandelen, zou men discrimineren. Bovendien zou het Arbed-concern zelf artikel 1, lid 3, hebben ingeroepen en voor produkten van categorie III en ruwstaal hebben gevraagd om verhogingen, die haar voor het vierde seizoen 1980 werden verleend.

Met betrekking tot de berekening van de referentieproduktiecijfers en de produktiequota, waarop verzoeksters aanspraak maken, merkt de Commissie op dat zij nog geen aanleiding heeft gevonden de opgegeven cijfers en de grondslagen waarvan te hunner berekening werd uitgegaan, te verifiëren. Van de omvang der geclaimde verhogingen kan men echter slechts met verbijstering kennis nemen. Zouden de andere concerns en ondernemingen met meerdere fabrieken ook zulke eisen stellen, dan zou dat het einde van het gehele stelsel betekenen. Men dient niet te vergeten, dat het stelsel op een billijke verdeling van de behoeften berust, zodat door de aan een bepaalde onderneming toegestane verhoging, de quota van alle overige ondernemingen naar evenredigheid zouden dalen.

Tenslotte zou artikel 14 van de algemene beschikking er niet zijn om aan bepaalde ondernemingen bijzondere voordelen te doen toekomen, doch juist om onevenredig grote offers waartoe de toepassing van de algemene beschikking voor sommige ondernemingen zou leiden, te beperken zonder de verwezenlijking van de doeleinden van het quotastelsel in gevaar te brengen.

Ad c) De verlangde maatregelen zouden niet urgent zijn

Volgens de Commissie zouden verzoeksters niet hebben bewezen dat de verlangde maatregelen noodzakelijk zijn om te verhinderen dat er onherstelbare schade wordt toegebracht. Wanneer zij stellen dat door de vastgestelde quota 2 500 à 3 000 arbeidsplaatsen direct op de tocht komen te staan, dan hebben zij nader te bewijzen dat enerzijds de verhoogde produktiequota geheel kunnen worden opgenomen en anderzijds de verhoogde produktie geheel kan worden afgezet.

Alle inspanningen der Commissie zijn er juist op gericht verdere ontslagen en nadere financiële lasten te voorkomen. Zij gelooft evenwel niet dat het toekennen van hogere quota aan bepaalde ondernemingen een passend middel is om die doeleinden te verwezenlijken: het quotastelsel berust op een ratione temporis beperkte verdeling — over alle ondernemingen — van de produktie die op de markt kan worden afgezet.

De Commissie wijst er tenslotte op dat men, om de bevoorrading van sommige traditionele kopers van speciale produkten niet in gevaar te brengen, de referentieproduktiecijfers en dus ook de quota van het Arbed-concern voor het vierde kwartaal 1980 heeft verhoogd met onderscheidenlijk 34 000 ton voor ruwstaal en 27 200 ton voor walserijprodukten van de categorie III. De Commissie zal op korte termijn beslissen op soortgelijke verzoeken, door het Arbed-concern voor het eerste kwartaal 1981 ingediend.

IV — Mondelinge behandeling

Daartoe behoorlijk opgeroepen, zijn partijen ter op 19 februari 1981 in kort geding gehouden terechtzitting gehoord.

In rechte

1 Volgens artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, komt aan bij het Hof ingestelde beroepen geen opschortende werking toe. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de naleving van de aangevochten beschikking gelasten. Voorts kan het alle andere nodige voorlopige maatregelen voorschrijven.

2 Volgens artikel 83, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, kan de tenuitvoerlegging slechts worden opgeschort en kunnen voorlopige maatregelen slechts worden gelast, wanneer zich omstandigheden voordoen waaruit blijkt van het spoedeisend karakter van het verzoek en er middelen zijn voorgedragen op grond waarvan zulke maatregelen aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen.

3 Bij algemene beschikking 2794/80/EGKS van 31 oktober 1980 (PB L 291, blz. 1) is voor de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie een quotastelsel voor de produktie van staal ingevoerd. Volgens artikel 2, lid 1, dier beschikking stelt de Commissie per kwartaal quota vast voor de produktie van ruwstaal alsmede voor vier categorieën walserijprodukten.

4 Volgens artikel 3 stelt de Commissie die quota voor elke onderneming vast op basis van de in artikel 4 bedoelde referentieproduktiecijfers van die onderneming en „door toepassing op die referentieproduktiecijfers van verminderingspercentages als bedoeld in artikel 5." Evenwel is in artikel 1, lid 3, der beschikking bepaald dat, zowel ter vaststelling der referentieproduktiecijfers als voor de vaststelling der produktiequota waartoe zij leidt, „een concentratie van ondernemingen als bedoeld in artikel 66 van het Verdrag . . . als een enkele onderneming [wordt] beschouwd, zelfs wanneer deze ondernemingen in verschillende Lid-Staten gevestigd zijn."

5 De Commissie heeft het ervoor gehouden dat de ondernemingen Arbed SA te Luxemburg, Métallurgique et Minière de Rodange-Athus SA te Rodange, Sidmar te Gent (België), Stahlwerk Röchling-Burbach GmbH te Völklingen, Neunkircher Eisenwerk AG te Neunkirchen, Lech-Stahlwerke GmbH te Meitingen-Herbertshofen, Eischweiler Bergwerksverein-Hüttenbetriebe te Eischweiler/Aue en Tréfil-Arbed Drahtwerk Köln GmbH te Keulen

(Bondsrepubliek Duitsland) een concentratie vormen als in genoemd artikel bedoeld, en bij beschikking van 19 december 1980, de produktiequota voor de gezamenlijke tot die concentratie behorende ondernemingen als volgt vastgesteld:

Quota eerste kwartaal 1981	
Walserijprodukten	
Categorie I	704 680 t
Categorie II	9 297 t
Categorie III	353 179 t
Categorie IV	704 215 t
Totaal I-IV	1 771 371 t
Ruwstaal	2 276 678 t

6 Bij op 4 februari 1981 ingeschreven rekest hebben drie der tot de concentratie behorende ondernemingen, te weten Arbed SA, Röchling-Burbach en Neunkircher Eisenwerk, krachtens artikel 33 van het EGKS-Verdrag een beroepschrift ingediend, waarin zij in hoofdzaak vorderen dat de individuele beschikking van 19 december 1980 zal worden nietigverklaard, voor zover de voor het eerste kwartaal 1981 medegedeelde referentieproduktiecijfers en produktiequota niet op een hoger percentage zijn vastgesteld.

7 Het beroep berust in hoofdzaak op de stelling dat artikel 1, lid 3, van de algemene beschikking schending inhoudt van de artikelen 4b, 58, lid 2, en 80 van het EGKS-Verdrag, voor zover voor de toepassing van het quotastelsel een concentratie van ondernemingen met een enkele onderneming is gelijkgesteld. Dit zou onrechtmatig zijn, nu de Commissie ter berekening van de referentieproduktiecijfers en de daarop berustende produktiequota, de referentieproduktiecijfers van de verschillende tot de concentratie behorende ondernemingen heeft samengeteld. De enige met het Verdrag verenigbare methode zou bestaan in vaststelling van die referentieproduktiecijfers en produktiequota per onderneming.

8 Nog steeds volgens verzoeksters zou toepassing van deze wijze van berekening — per onderneming — allereerst hebben geleerd dat de som der referentieproduktiecijfers van de tot de concentratie behorende ondernemingen de aan de groep als geheel toegedachte cijfers met 54 252 ton te boven gingen, zodat de som der produktiequota van diezelfde ondernemingen, de voor het eerste kwartaal 1981 aan de concentratie toegekende produktiequota met 39 245 ton zou hebben overschreden.

9 Voorts zou eruit blijken dat verzoeksters Arbed en Neunkircher Eisenwerk zich bevonden in omstandigheden welke medebrachten dat zij artikel 4, lid 5, van de algemene beschikking mochten inroepen, volgens welke bepaling er bij herstructurering van een onderneming tot verhoging der quota kan worden overgegaan. Die verhoging zou voor het eerste kwartaal 1981, wat walserijprodukten betreft, voor Arbed op ruim 210 000 ton en voor Neunkircher Eisenwerk op ongeveer 34 000 ton zijn te stellen.

10 Tenslotte zou er uit blijken dat verzoekster Röchling-Burbach GmbH lid 3 van ditzelfde artikel 4 mocht inroepen, dat eveneens een verhoging der quota — ten opzichte van de cijfers waartoe men door toepassing van artikel 4, lid 1, alleen komt — mogelijk maakt. Die verhoging zou voor het eerste kwartaal 1981 zijn te stellen op ongeveer 131 000 ton voor walserijprodukten en ongeveer 163 000 ton voor ruwstaal.

11 In kort geding wordt gevorderd dat de Commissie, bij wijze van voorlopige maatregel, zal worden verplicht de produktiequota te verhogen met tweederden der ten principale gevorderde verhogingen.

12 Tussen partijen is onweersproken dat de drie verzoeksters deel uitmaken van een concentratie van ondernemingen in de zin van artikel 66 van het Verdrag. Daaruit volgt dat de Commissie, gezien de regel, opgesteld in artikel 1, lid 3, van de algemene beschikking nr. 2794/80/EGKS, te dezen geen beoordelingsbevoegdheid heeft uitgeoefend, doch de in de artikelen 3, 4 en 5 dier algemene beschikking nauwkeurig en gedetailleerd opgesomde criteria, automatisch heeft toegepast. Het verzoek strekt er derhalve toe dat de rechter in kort geding in een individueel geval van de algemene beschikking nr. 2794/80/EGKS zal afwijken door, ten faveure van de betrokken ondernemingen, wat de vaststelling der quota betreft, voor de criteria, geldende voor de gezamenlijke ijzer- en staalondernemingen die, als zij, deel uitmaken van een concentratie als in artikel 1, lid 3, van de algemene beschikking bedoeld, andere criteria in de plaats te stellen. Dit verzoek om van de anders geldende criteria af te wijken, berust op de opvatting dat genoemd artikel 1, lid 3, dat de rechtsgrondslag van de ten principale aangevochten individuele beschikking vormt, zelf onrechtmatig is.

13 Krachtens de artikelen 39 van het EGKS-Verdrag en 83 van het Reglement voor de procesvoering en volgens 's Hofs vaste jurisprudentie, kunnen maatregelen als hier bedoeld door de rechter in kort geding worden bevolen,

wanneer zij, zowel feitelijk als rechtens, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen, wanneer zij spoedeisend zijn in die zin dat zij ter vermijding van ernstige, onherstelbare schade nog vóór de uitspraak van de rechter ten principale moeten worden genomen — en effect sorteren —, en wanneer zij voorlopig zijn in die zin dat zij niet op de uitspraak ten principale prejudiciëren, dat wil zeggen niet reeds rechtens of feitelijk een uitspraak op omstreden punten inhouden, noch ook bij voorbaat de gevolgen van een later ten principale te geven uitspraak neutraliseren.

14 Met betrekking tot de vraag of er van ernstige, onherstelbare schade mag worden gesproken wordt overwogen dat, ook al mocht de zienswijze van verzoeksters ten aanzien van de toepassing van artikel 4, lid 1, van de algemene beschikking worden aanvaard, de referentieproduktiecijfers en de produktiequota waartoe zij leiden, voor de gezamenlijke ondernemingen van de concentratie waartoe verzoeksters behoren voor het eerste kwartaal 1981 slechts met 54 252 ton onderscheidenlijk 39 245 ton zouden stijgen. In een latere mededeling van verzoeksters wordt zelfs gezegd dat de verhoging te hunnen aanzien slechts 2 260 ton zou bedragen. Een verschil in die orde van grootte, gerelateerd aan een periode van drie maanden, mag niet worden geacht ondernemingen van de omvang van die der verzoeksters ernstige, onherstelbare schade te kunnen toebrengen.

15 Naar aanleiding van het door verzoeksters Arbed en Neunkircher Eisenwerk voorgedragen argument, volgens hetwelk men, door hen niet als afzonderlijke ondernemingen te beschouwen, hun het in toepassing van artikel 4, lid 5, gelegen voordeel zou ontnemen, zij vastgesteld dat deze beide verzoeksters er niet in slaagden te bewijzen dat de verlangde maatregel, feitelijk en rechtens, aanvankelijk gerechtvaardigd is te achten.

16 De Commissie betwist ten enenmale dat deze beide ondernemingen, ook afzonderlijk beschouwd, genoemd lid 5 kunnen inroepen.

17 Voorts zou in deze bepaling te lezen zijn dat haar toepasselijkheid van twee cumulatief gestelde voorwaarden afhankelijk is: de totale produktie van de vier categorieën walserijprodukten moet zich gedurende een referentieperiode bevinden beneden de produktie van hetzelfde kwartaal van 1974, terwijl die onderneming in de tweede plaats over het boekjaar dat in 1979 eindigt „winst" moet hebben „behaald die in haar jaarstukken is opgenomen of waarvan kennis werd gegeven aan de officiële nationale instelling waarbij de jaarrekening van vennootschappen moet worden gedeponeerd."

18 Over de beantwoording van de vraag of verzoeksters met name aan de tweede dezer voorwaarden voldoen, kan zo verschillend worden gedacht dat zij niet, feitelijk en rechtens, aanvankelijk als vervuld is te beschouwen, hetgeen voor een voorlopige maatregel noodzakelijk ware.

19 Hetzelfde geldt ten aanzien van het door verzoekster Röchling-Burbach voorgedragen argument, volgens hetwelk men, door haar niet als een individuele onderneming te beschouwen, haar het in toepassing van artikel 4, lid 3, van de algemene beschikking gelegen voordeel zou ontnemen. Of de in artikel 4, lid 3, bedoelde bijzondere regeling geldt, hangt af van de vaststelling — door de Commissie — dat „ voor de periode van juli 1977 tot en met juli 1980 de gemiddelde bezettingsgraad van de produktiemogelijkheden van een onderneming zich 10 procentpunten of meer bevond beneden de gemiddelde bezettingsgraad van dezelfde installaties van de andere ondernemingen van de Gemeenschap gedurende de jaren 1977, 1978 en 1979."

20 De Commissie betwist formeel dat zich ten aanzien van deze verzoekster, zelfs individueel beschouwd, de omstandigheden zouden voordoen waaronder zij deze bepaling zou mogen inroepen. Haars inziens lag de gemiddelde bezettingsgraad van de produktiemogelijkheden van Röchling-Burbach, wat walserijprodukten betreft, geen 10 procentpunten beneden de gemiddelde bezettingsgraad bedoeld in lid 3, zodat de bepaling toepassing zou missen. Verzoekster gewaagt evenwel van een ruwstaalproduktie van een niveau dat haars inziens zowel voor ruwstaal als voor walserijprodukten aanspraak zou geven op een verhoging der quota, ook al mocht het niveau van -10 punten bij walserijprodukten niet worden bereikt.

21 Het meningsverschil, tussen partijen gerezen met betrekking tot de uitlegging van artikel 4, lid 3, betreft de wezenlijke bestanddelen van die bepaling. Verzoekster mag dan ook niet worden geacht te hebben aangetoond dat de door haar bij wege van overgangsmaatregel verlangde gedeeltelijke toepassing van genoemd lid 3, feitelijk en rechtens, aanvankelijk gerechtvaardigd is te achten.

22 Verzoeksters hebben gewag gemaakt van de geldelijke consequenties en de gevolgen voor de werkgelegenheid, die huns inziens verbonden zijn aan de hun toegekende, beweerdelijk ontoereikende quota. Zij hebben in zoverre evenwel slechts algemene aanwijzingen verschaft die de conclusie niet wettigen dat de offers en nadelen, voor hen uit deze situatie voortvloeiende, van een andere orde van grootte zouden zijn dan die welke aan de invoering van een quotastelsel voor de gezamenlijke ijzer- en staalondernemingen, en met name voor de talrijke andere concentraties van ondernemingen waarop artikel 1, lid 3, werd toegepast, noodzakelijkerwijze verbonden zijn.

23 Op grond van een en ander kan het verzoek om bedoelde maatregelen niet worden toegewezen.

24 Evenwel mag niet worden verzwegen dat in een geval als het onderhavige, waarin het gaat om economische maatregelen met een sterk dwangmatig karakter, doch genomen voor opeenvolgende perioden van korte duur, het risico bestaat dat de ten principale te nemen beslissing, naar rato van de inmiddels verlopen tijd, betrokkenen niet geheel en al recht doet wedervaren. Is deze overweging niet voldoende om, in het stadium van het référé, maatregelen te rechtvaardigen welke het kader ener procedure in kort geding te buiten gaan, wel zijn termen aanwezig om partijen uit te nodigen tezamen te onderzoeken of dit risico niet zo goed mogelijk kan worden verholpen door gebruik te maken van de mogelijkheden ener versnelde schriftelijke behandeling, in artikel 41, lid 1, van 's Hofs Reglement voor de procesvoering geboden.

Ten aanzien van de kosten

25 Er zijn termen aanwezig om, in deze staat van het geding, de uitspraak inzake de kosten aan te houden.

DE PRESIDENT VAN HET HOF,

voorlopig uitspraak doende:

1. **verwerpt de beroepen;**

2. **houdt de uitspraak inzake de kosten aan;**

3. **nodigt partijen uit tezamen na te gaan of door een versnelde schriftelijke behandeling de afdoening van de zaak ten principale zou kunnen worden bespoedigd.**

Gedaan te Luxemburg op 26 februari 1981.

De griffier

A. Van Houtte

De president

J. Mertens de Wilmars